

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
3 управління (з дислокацією у м. Сіверськودонецьк Луганської області)

Слідчий відділ

вул. Пивоварова, 6, м. Сіверськودонецьк, Луганська область, 93400, тел. факс (06452) 4-42-81
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Дніпро

30 жовтня 2025 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Сіверськودонецьк Луганської області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях майор юстиції Макаров Віктор Юрійович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22024130000000353 від 19.06.2024 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 5 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 481 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Максименку Євгенію Володимировичу,
09.04.2001 року народження, громадянину України, уродженцю с. Макіївки Кременського району Луганської області, зареєстрованому за адресою: Донецька область, Краматорський район, м. Слов'янськ, вул. Університетська, буд. 6, кв. 332, який мешкає за адресою: Луганська область, Сватівський район, с. Макіївка, вул. Центральна, буд. 8, не є народним депутатом та депутатом місцевих рад, раніше не судимому, РНОКПП - 3698900614,

про те, що він підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, та в участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

В ході досудового розслідування встановлено:

В Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з вказаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави всього світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3

зазначеного Договору російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Відповідно до статей 1-3, 6 Конституції України - Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава; суверенітет України поширюється на всю її територію; Україна є унітарною державою; територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою; людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність; державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову; органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно зі статтями 17, 19, 65, 68 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу; на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом; на території України не допускається розташування іноземних військових баз; органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України; кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей; незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Статтями 132-134 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

24 лютого 2022 року російською федерацією здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України та розпочато ведення агресивної війни проти України та відкрите захоплення її території.

Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини 1 статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб.

Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 затверджено зазначений Указ.

Надалі воєнний стан в Україні неодноразово продовжувався, зокрема Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» № 478/2025 від 14.07.2025, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 07.08.2025 строком на 90 діб.

Внаслідок ведення агресивної війни з боку російської федерації проти України, значна частина території Луганської області, починаючи з 24.02.2022 по теперішній час опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій російської федерації на території Луганської області.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Луганської області, з числа представників незаконного збройного формування, так званої «луганської народної республіки» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно із Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації російської федерації.

Як наслідок, агресія збройних сил російської федерації та інших військових формувань, що діють на їх боці, призвела до тимчасової окупації більшої частини території Луганської області.

Починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями держави-агресора російської федерації захоплено та окуповано територію Сватівського району Луганської області, до складу якого входить с. Макіївка Красноріченської

селищної територіальної громади Сватівського району Луганської області, з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

Резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй «Агресія проти України» A/RES/ES-11/1 від 2 березня 2022 року та Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» визнано, що російська федерація вчинила агресію проти України, порушивши базові норми ООН, тобто є державою-агресором.

Згідно зі статтею 42 IV-ї Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї – Положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року), територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під армією супротивника.

Відповідно до п. 7 ст.1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Статтею 3 Закону «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» встановлено перелік територій, які вважаються «тимчасово окупованою територією». Такою територією зокрема визначається:

1) сухопутна територія тимчасово окупованих російською федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

Наказом Міністерства розвитку громад та територій України від 28.02.2025 № 376 затверджено «Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією».

Відповідно до вказаного переліку с. Макіївка Красноріченської селищної територіальної громади Сватівського району Луганської області з 24.02.2022 належить до територій, на яких ведуться бойові дії.

У зв'язку із веденням агресивної війни з боку російської федерації проти України, приблизно 24.02.2022 захоплено та окуповано с. Макіївка Красноріченської селищної територіальної громади Сватівського району Луганської області.

20 вересня 2022 року, так званою «народною радою луганської народної республіки» прийнято закон «Про референдум луганської народної республіки з питання входження до складу російської федерації на правах суб'єкта російської федерації». З метою організації незаконного референдуму, до його проведення залучено населення тимчасово окупованої території Луганської області, зокрема мешканців с. Макіївка Красноріченської селищної територіальної громади Сватівського району.

Так, у вересні 2022 року більш точну дату не встановлено, громадянин України Максименко Євгеній Володимирович, усвідомлюючи вищенаведені обставини, діючи умисно, протиправно, вступив у злочинну змову з іншими особами (стосовно яких є окремі кримінальні провадження), переслідуючи мету змінити межі території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, погодився взяти участь в організації та проведенні незаконного референдуму на посаді т.зв. члена дільничної виборчої комісії с. Макіївка Кременського району лнр (відповідно до територіального устрою лнр), з питання приєднання до Російської Федерації на правах адміністративно-територіальної одиниці тимчасово окупованої території, а саме у с. Макіївка Красноріченської селищної територіальної громади Сватівського району Луганської області.

З метою реалізації свого злочинного умислу, Максименко Є.В., отримав від особи, стосовно якої здійснюється досудове розслідування в іншому кримінальному провадженні, бюлетені для голосування в яких було запитання російською мовою: «Вы за вхождение луганской народной республики в состав российской федерации?» та списки осіб з числа мешканців с. Макіївка, які повинні були прийняти участь у голосуванні з вказаного питання.

В подальшому, Максименко Є.В. за попередньою змовою разом з іншими особами, стосовно яких здійснюється досудове розслідування в інших кримінальних провадженнях, перебуваючи на посаді т.зв. «члена дільничної виборчої комісії с. Макіївка Кременського району лнр» (відповідно до територіального устрою лнр), організував проведення т.зв. «референдуму» шляхом проведення голосування поза межами виборчої дільниці за місцем проживання мешканців с. Макіївка Красноріченської селищної територіальної громади Сватівського району Луганської області.

Упродовж 25 вересня 2022 року, Максименко Є.В., з метою реалізації злочинного наміру, безпосередньо прийняв участь в проведенні незаконного референдуму з питання приєднання до Російської Федерації на правах адміністративно-територіальної одиниці РФ шляхом поіменного голосування поза межами виборчої дільниці за місцем проживання мешканців с. Макіївка Красноріченської селищної територіальної громади Сватівського району Луганської області.

Як наслідок проведеного на тимчасово окупованих територіях т.зв. «референдуму», 04.10.2022 рф ратифіковано договори про входження тимчасово окупованої території Луганської області, так званої «лнр», до складу російської федерації.

Таким чином, Максименко Євгеній Володимирович, 09.04.2001 року народження, обґрунтовано підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

За вищевказаних обставин на тимчасово окупованій території Луганської області представники окупаційної адміністрації РФ з метою реалізації злочинного плану щодо зміни меж території України та державного кордону України прийняли рішення про організацію та проведення так званого «Закону «О референдуме Луганской Народной Республики по вопросу о вхождении в состав Российской Федерации на правах субъекта Российской Федерации»».

20 вересня 2022 року, так званою «народною радою луганської народної республіки» прийнято закон «Про референдум луганської народної республіки з питання входження до складу російської федерації на правах суб'єкта російської федерації». З метою організації незаконного референдуму, до його проведення залучено населення тимчасово окупованої території Луганської області, зокрема мешканців с. Макіївка Красноріченської селищної територіальної громади Сватівського району.

Так, у вересні 2022 року більш точну дату встановити не виявилось за можливим, громадянин України Максименко Євгеній Володимирович, усвідомлюючи вищенаведені обставини, діючи умисно, протиправно, вступив у злочинну змову з іншими особами (стосовно яких є окремі кримінальні провадження), переслідуючи мету змінити межі території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, погодився взяти участь в організації та проведенні незаконного референдуму на посаді т.зв. «члена дільничної виборчої комісії с. Макіївка Кремінського району лнр» (відповідно до територіального устрою лнр), з питання приєднання до Російської Федерації на правах адміністративно-територіальної одиниці тимчасово окуповану територію, а саме у с. Макіївка Красноріченської селищної територіальної громади Сватівського району Луганської області.

З метою реалізації свого злочинного умислу, Максименко Є.В., отримав від особи, стосовно якої здійснюється досудове розслідування в іншому кримінальному провадженні, бюлетені для голосування в яких було запитання російською мовою: «Вы за вхождение луганской народной республики в состав российской федерации?» та списки осіб з числа мешканців с. Макіївка, які повинні були прийняти участь у голосуванні з вказаного питання.

В подальшому, Максименко Є.В. за попередньою змовою разом з іншими особами, стосовно яких здійснюється досудове розслідування в іншому кримінальному провадженні, перебуваючи на посаді т.зв. «члена дільничної виборчої комісії с. Макіївка Кремінського району лнр» (відповідно до територіального устрою лнр), організував проведення т.зв. «референдуму» шляхом проведення голосування поза межами виборчої дільниці за місцем проживання мешканців с. Макіївка Красноріченської селищної територіальної громади Сватівського району Луганської області.

Упродовж 25 вересня 2022 року, Максименко Є.В., з метою реалізації злочинного наміру, безпосередньо прийняв участь в проведенні незаконного референдуму з питання приєднання до Російської Федерації на правах адміністративно-територіальної одиниці РФ шляхом поіменного голосування поза межами виборчої дільниці за місцем проживання мешканців с. Макіївка

Красноріченської селищної територіальної громади Сватівського району Луганської області.

Таким чином, Максименко Євгеній Володимирович, 09.04.2001 року народження, обґрунтовано підозрюється в участі в організації та проведенні незаконного референдуму на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Тобто, Максименко Євгеній Володимирович, 09.04.2001 року народження, за сукупністю своїх умисних дій та викладених вище обставин підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110 та ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Відповідно до статті 42 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про

забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

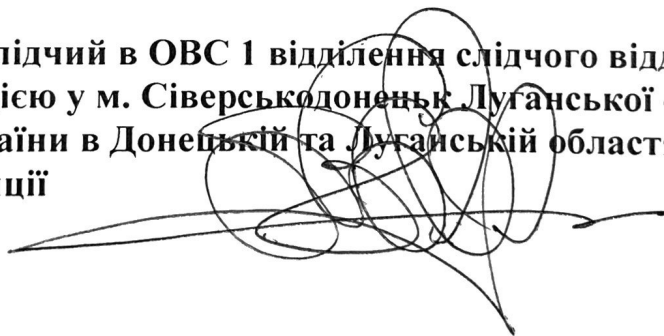
4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

**Старший слідчий в ОВС 1 відділення слідчого відділу 3 управління
(з дислокацією у м. Сіверськостаніслав Луганської області)**

ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях

майор юстиції

Віктор МАКАРОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Процесуальний керівник

у кримінальному провадженні –

прокурор Сєвєродонецької окружної прокуратури

Луганської області

Ольга ПУХКАЛО